

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

یونس نگاه - کابل

۱۳ اگست ۲۰۲۰

یونس نگاه

رهائی باروت ها

در یک کشور جنگزده پنج هزار تن باروت زندانی شده بود. روزی فابریکهٔ تسلیحات و دیپوی اسلحه در قطر توافقنامه امضا کردند که دو مادهٔ آشکار داشت:

مادهٔ اول: کشور جنگزده اگر صلح می‌خواهد باروت‌ها را آزاد کند.

مادهٔ دوم: کشور جنگزده اگر امنیت می‌خواهد حاکمیت دیپوی اسلحه را بپذیرد.

دولت خوشحال شد و 4600 تن باروت را فوراً به دیپو فرستاد و برای آزادی 400 تن باقی‌مانده در چهار روز نزدیک به 4000 نماینده را از سراسر کشور دعوت کرد تا در آزادی باروت‌ها شریک شوند.

نمایندگان بعد از رهائی باروت‌ها رو به غنی کرده گفتند: بسیار کم بود.

غنی گفت: دیگر باروت نداریم.

نمایندگان پرسیدند: چاقو، داس، تیشه و ارهٔ خون‌آلود چطور؟

غنی گفت: داریم. هر چه بخواهید داریم.

نمایندگان گفتند: آزاد کنید. هر چیز کشنده و خون‌آلود را رها سازید.

وقتی کاردهای خون‌آلود، داس‌های قاتل، باروت‌های ویران‌کن در جاده‌ها رها شدند، کزری پرسید: اول کجا به چکر

بروم؟